

ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Περικλέους Σταύρου 31
34100 Χαλκίδα
Τ: 2221-300524 & 6937016375
F: 2221-300524
@: chalkida@diakrotima.gr
W: www.diakrotima.gr

Προς: Μαθητές Α, Β & Γ Λυκείου / Κάθε ενδιαφερόμενο

Αγαπητοί Φίλοι

Όπως σίγουρα γνωρίζετε, από τον Ιούνιο του 2010 ένα νέο «**ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ**» λειτουργεί και στη Χαλκίδα. Στο Φροντιστήριό μας, κάνοντας χρήση **πρωτοποριακών εκπαιδευτικών μέσων**, το «Σύστημα ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ» γίνεται «Σύστημα Επιτυχίας»!

Κάποια από τα βασικά σημεία υπεροχής των Φροντιστηρίων **ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ** είναι τα εξής:

- **Ευρεία χρήση** διαδραστικού πίνακα
- **Εξειδικευμένοι καθηγητές** επιλεγμένοι με τις πλέον αυστηρές μεθόδους
- **5μελή τμήματα** αντί για τα συνήθη πολυμελή τμήματα των φροντιστηρίων
- **60λεπτο μάθημα** και όχι 45λεπτο
- **Βοηθήματα εκδόσεων ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ** που προσφέρονται στους μαθητές μας

Εκτός όλων αυτών των πλεονεκτημάτων, οι μαθητές μας προετοιμάζονται για τις πανελλήνιες εξετάσεις ήδη από την Α Λυκείου, με τον τρόπο που διεξάγονται τα διαγωνίσματά μας. Η διαδικασία ξεκινά με την αποστολή του «Τετραδίου Ύλης» από τα Κεντρικά μία εβδομάδα πριν το καθορισμένο διαγώνισμα, ώστε να γνωρίζουν όλοι (διεύθυνση, καθηγητές και μαθητές) την εξεταστέα ύλη. Στη συνέχεια, την Παρασκευή το βράδυ πριν το διαγώνισμα αποστέλλονται από την Κεντρική Διοίκηση τα θέματα των διαγωνισμάτων του Σαββάτου, τα οποία φυσικά είναι άγνωστα και κοινά για όλα τα φροντιστήρια ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ.

Φανταστείτε λοιπόν, ότι οι μαθητές μας εξοικειώνονται ήδη από την Α τάξη του Λυκείου με την ιδέα των Πανελληνίων εξετάσεων αφού γράφουν σε όλη την Ελλάδα, κοινά και άγνωστα θέματα, σε κοινή ύλη, κοινή ημέρα και κοινή ώρα!

Στη συνέχεια, ακολουθεί το Τετράδιο Ύλης του Διαγωνίσματος, τα θέματα του Διαγωνίσματος και οι απαντήσεις από τους εξειδικευμένους καθηγητές μας. Για οποιαδήποτε απορία έχετε μπορείτε να επικοινωνήσετε με το Φροντιστήριο στα τηλέφωνα και το e-mail που υπάρχουν πάνω δεξιά.

Τέλος, θα χαρούμε πολύ να σας δούμε από κοντά, προκειμένου να ενημερωθείτε εσείς και οι γονείς σας για τα προγράμματα σπουδών μας και να ωφεληθείτε από τις προσφορές μας ενόψει της νέας σχολικής χρονιάς.

Με φιλικούς χαιρετισμούς,

Απόστολος Κηρύκος
Χημικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.
MSc Marketing & Communication A.U.E.B.
Διεύθυνση **ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ** Χαλκίδας

ΔΕΛΤΙΟ ΕΞΕΤΑΣΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

ΤΑΞΗ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ	ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 16/04/2011
ΜΑΘΗΜΑ : ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΘΗΓΗΤΗ: ΜΠΟΥΡΔΑΚΟΥ ΙΩΑΝΝΑ	
ΒΙΒΛΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ	Η ανάλυση του διηγήματος του Βιζυηνού , σελίδες 4 – 48, η ανάλυση του ποιήματος του Σολωμού , σελίδες 137 – 189 και 201-212 και η ανάλυση του διηγήματος του Παπαδιαμάντη, σελίδες 64-90. Οι μαθητές πρέπει να μπορούν να απαντήσουν σε ερωτήσεις που αφορούν στο συγγραφέα, στο λογοτεχνικό περιβάλλον, στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του συγγραφέα που εντοπίζονται στη μορφή και στο περιεχόμενο του έργου καθώς και να αναγνωρίζουν τις αφηγηματικές τεχνικές και το ρόλο τους. Τέλος, οφείλουν να ανταποκρίνονται σε ερωτήσεις που ζητούν να σχολιαστεί χωρίο του κειμένου και να συγκρίνουν το διδαγμένο κείμενο με άλλο λογοτεχνικό ως προς τη μορφή και το περιεχόμενο.	
ΒΙΒΛΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟΥ	ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΒΙΖΥΗΝΟΥ: «ΤΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΜΟΥ», σελίδες 125-153 ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ: «ΚΡΗΤΙΚΟΣ», σελίδες 17-27 ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ: «ΟΝΕΙΡΟ ΣΤΟ ΚΥΜΑ», σελίδες 167-178	

Για την άριστη προετοιμασία ενός διαγωνίσματος απαραίτητη είναι η γνώση όλων των ασκήσεων που περιέχονται στο σχολικό και στο φροντιστηριακό βιβλίο ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ στα κεφάλαια που περιλαμβάνονται στην παραπάνω εξεταστέα ύλη. Κατ' ελάχιστον όμως απαραίτητη κρίνεται η γνώση των παραπάνω προτεινόμενων ασκήσεων.

Σας Ευχόμαστε Καλή Επιτυχία!

Τάξη: Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
Κατεύθυνση: ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ
Μάθημα: ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
Σύνολο σελίδες: 6

Α'. ΚΕΙΜΕΝΟ

Γεώργιος Βιζυηνός, *Τό ἀμάρτημα τῆς μητρός μου* (απόσπασμα)

Ἀπό τῆς στιγμῆς ταύτης ἡ μήτηρ μας ἤρχισε νά ἐπιδαψιλεύη¹ εἰς τήν θετήν μας ἀδελφήν τόσας περιποιήσεις, ὅσων ἴσως δέν ἠξιώθημεν ἡμεῖς εἰς τήν ἡλικίαν της καί εἰς καιρούς πολύ εὐτυχεστέρους. Ἐνῶ δέ μετ' ὀλίγον χρόνον ἐγώ μέν ἐπλανώμην νοσταλγῶν ἐν τῇ ξένῃ, οἱ δέ ἄλλοι μου ἀδελφοί ἐταλαιπωροῦντο κακοκοιμώμενοι εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν "μαστόρων", τό ξένον κοράσιον ἐβασίλευεν εἰς τόν οἶκόν μας, ὡς ἐάν ἦτον ἐδικός του.

Οἱ μικροί τῶν ἀδελφῶν μου μισθοί θά ἐξήρκουν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς μητρός, ἐφ' ᾧ καί τῇ ἐδίδοντο. Ἀλλ' ἐκείνη, ἀντί νά τοὺς δαπανᾷ πρὸς ἀνάπαυσίν της, ἐπροίκιζε δι' αὐτῶν τήν θετήν της θυγατέρα καί ἐξηκολούθει ἐργαζομένη πρὸς διατροφήν της. Ἐγώ ἔλειπον μακράν, πολύ μακράν, καί ἐπὶ πολλά ἔτη ἠγνόουν τί συνέβαιναν εἰς τόν οἶκόν μας. Πρὶν δέ κατορθώσω νά ἐπιστρέψω, τό ξένον κοράσιον ηὐξήθη, ἀνετράφη, ἐπροοικίσθη καί ὑπανδρεύθη, ὡς ἐάν ἦτον ἀληθῶς μέλος τῆς οἰκογενείας μας.

Ὁ γάμος αὐτῆς, ὅστις φαίνεται ἐπίτηδες ἐπεσπεύθη, ὑπῆρξεν ἀληθῆς "χαρά" τῶν ἀδελφῶν μου. Οἱ δυστυχεῖς ἀνέπνευσαν, ἀπαλλαγέντες ἀπὸ τό πρόσθετον φορτίον. Καί εἶχον δίκαιον. Διότι ἡ κόρη ἐκείνη, ἐκτός ὅτι ποτέ δέν ἠσθάνθη πρὸς αὐτοὺς ἀδελφικὴν τινα στοργήν, ἐπὶ τέλους ἀπεδείχθη ἀχάριστος πρὸς τήν γυναῖκα, ἣτις περιεποιήθη τήν ζωὴν αὐτῆς μέ τοσαύτην φιλοστοργίαν, ὅσῃν ὀλίγα γνήσια τέκνα ἐγνώρισαν.

Εἶχον λόγους λοιπόν οἱ ἀδελφοί μου νά εἶναι εὐχαριστημένοι καὶ εἶχον λόγους νά πιστεύσουν, ὅτι καί ἡ μήτηρ ἀρκετά ἐδιδάχθη ἐκ τοῦ παθήματος ἐκείνου.

Ἀλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις των, ὅταν, ὀλίγας μετὰ τοὺς γάμους ἡμέρας, τήν εἶδον νά ἔρχεται εἰς τήν οἰκίαν, σφίγγουσα τρυφερῶς εἰς τήν ἀγκάλην της ἐν δεύτερον κοράσιον, ταύτην τήν φορὰν ἐν σπαργάνοις!

- Τό κακότυχο! ἀνεφώνει ἡ μήτηρ μου, κύπτουσα συμπαθητικῶς ἐπὶ τῆς μορφῆς τοῦ νηπίου, δέν τό ἔφθανε πῶς ἐγεννήθη κοιλιάρφανο, μόν' ἀπέθανε καί ἡ μάνα του καί τό ἄφηκε μέσ' στή στράτα! Καί, εὐχαριστημένη τρόπον

¹ ἐπιδαψιλεύω· παρέχω με ἀφθονία.

τινά ἐκ τῆς ἀτυχοῦς ταύτης συμπτώσεως, ἐπεδείκνυε τό λάφυρόν της θριαμβευτικῶς πρὸς τοὺς ἐνεοὺς² ἐκ τῆς ἐκπλήξεως ἀδελφούς μου.

Τό υἱικόν σέβας ἦτο πολὺ, καί ἡ αὐθεντεία³ τῆς μητρός μεγάλη, ἀλλ' οἱ πτωχοὶ ἀδελφοί μου ἦσαν τόσον ἀπογοητευμένοι, ὥστε δέν ἐδίστασαν νά ὑποδείξουν εὐσχήμως⁴ πως εἰς τὴν μητέραν των, ὅτι καλόν θά ἦτο νά παραιτηθῇ τοῦ σκοποῦ της. Ἀλλά τὴν εὖρον ἀμετάπειστον. Τότε ἐδήλωσαν φανερά τὴν δυσαρέσκειάν των καί τῇ ἡρνήθησαν τὴν διαχείρισιν τοῦ βαλαντίου⁵ των. Ὅλα εἰς μάτην.

- Μὴ μοῦ φέρετε τίποτε, ἔλεγεν ἡ μήτηρ μου, ἐγὼ δουλεύω καί τό θρέφω, σάν πῶς ἔθρεψα καί σᾶς. Καί ὅταν ἔλθῃ ὁ Γιωργῆς μου ἀπ' τῆ ξενιτείας, θά τό προκίσῃ καί θά τό πανδρέψῃ. Ἀμ' τί θαρρεῖτε! Ἐμένα τό παιδί μου μέ τό ὑποσχέθηκε. - Ἐγώ, μάνα, θά σέ θρέψω καί σένα καί το ψυχοπαῖδί σου. - Ναί ! ἔτσι μέ τό εἶπε, πού νάχη τὴν εὐχή μου!

Ὁ Γιωργῆς ἤμην ἐγώ. Καί τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην τὴν εἶχον δώσει ἀληθῶς, ἀλλὰ πολὺ προτύτερα.

Ἦτο καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ μήτηρ μας εἰργάζετο διὰ νά θρέψῃ τὴν πρώτην μας θετὴν ἀδελφήν καθὼς καί ἡμᾶς. Ἐγὼ τὴν συνώδευον κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν μαθημάτων, παίζων παρ' αὐτῇ, ἐνῶ ἐκείνη ἔσκαπτεν ἢ ἐξεβοτάνιζεν. Μίαν ἡμέραν διακόψαντες τὴν ἐργασίαν ἐπεστρέφομεν ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς φεύγοντες τὸν ἀφόρητον καύσωνα, ὑφ' οὗ ὀλίγον ἔλειψε νά λιποθυμήσῃ ἡ μήτηρ μου. Καθ' ὁδὸν κατελήφθημεν ὑπὸ ραγδαιοτάτης βροχῆς, ἐξ ἐκείνων, αἵτινες συμβαίνουν παρ' ἡμῖν συνήθως, μετὰ προηγηθεῖσαν ὑπερβολικὴν ζέστην ἢ λαύραν, καθὼς τὴν ὀνομάζουν οἱ συντοπῖταί μου. Δέν ἤμεθα πλέον πολὺ μακράν τοῦ χωρίου, ἀλλ' ἔπρεπε νά διαβῶμεν ἓνα χεῖμαρρον, ὅστις πλημμυρήσας ἐκατέβαιnen ὀρμητικώτατος. Ἡ μήτηρ μου ἠθέλησε νά μέ σηκώσῃ εἰς τὸν ὦμόν της. Ἀλλ' ἐγὼ ἀπεποιήθην⁶.

- Εἶσαι ἀδύνατη ἀπὸ τῆ λιποθυμίας, τῇ εἶπον. Θά μέ ρίψῃς μέσ' στὸν ποταμό.

Καί ἐσήκωσα τὰ φορέματά μου καί εἰσῆλθον δρομαῖος⁷ εἰς τό ρεῦμα, πρὶν ἐκείνη προφθάσῃ νά μέ κρατήσῃ. Εἶχον ἐμπιστευθῇ εἰς τὰς δυνάμεις μου πλέον ἢ ὅ,τι ἔπρεπε. Διότι πρὶν σκεφθῶ νά ὑποχωρήσω, οἱ πόδες μου ἔχασαν τό στήριγμά των, καί, ἀνατραπείς παρεσύρθην ὑπὸ τοῦ χεῖμαρρου ὡς κέλυφος καρύου.

Μία σπαρακτικὴ κραυγὴ φρίκης εἶναι πᾶν ὅ,τι ἐνθυμοῦμαι ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα. Ἦτον ἡ φωνὴ τῆς μητρός μου, ἥτις ἐρρίφθη εἰς τὰ ρεύματα γιὰ νά μέ σώσῃ.

² ἐνεός· ἐμβρόντητος, ἀναυδος.

³ αὐθεντεία· ἡ ἐξουσιαστικὴ δύναμη.

⁴ εὐσχήμῳ ὡς· ὁ επιφανειακὰ δικαιολογῆμ ἐνός.

⁵ βαλάντιο· χρηματοφυλάκιο, πουγγί.

⁶ ἀποποιούμαι· ἀρνούμαι κάτι προσφερόμ ἐνο ἢ ζητούμ ἐνο.

⁷ δρομαῖος· τρεχάτος, ταχύς, γρήγορος.

Πώς δέν ἔγινε αἰτία νά πνιγῇ καί ἐκείνη μετ' ἐμοῦ, εἶναι θαῦμα. Διότι ὁ χεῖμαρρος ἐκεῖνος ἔχει κακὴν φήμην παρ' ἡμῖν. Καί ὅταν λέγουν περὶ τινος "τόν ἐπῆρε τό ποτάμι", ἐννοοῦν ὅτι ἐπνίγη εἰς αὐτόν τοῦτον τόν χεῖμαρρον.

Καί ὅμως ἡ μήτηρ μου λιγόθυμος καθὼς ἦτο, κατάκοπος, βεβαρυμένη ἀπὸ ἐπαρχιακὰ φορέματα, ἱκανὰ νά πνίξουν καί τόν δεξιώτερον κολυμβητήν, δέν ἐδίστασε νά ἐκθέσῃ τὴν ζωὴν αὐτῆς εἰς κίνδυνον. Ἐπρόκειτο νά μέ σώσῃ, καί ἅς ἦμην ἐκεῖνό της τό τέκνον, τό ὁποῖον προσέφερε ἄλλοτε εἰς τόν Θεόν ὡς ἀντάλλαγμα ἀντὶ τῆς θυγατρὸς της.

Ὅταν ἔφθασεν εἰς τόν οἶκον καί μέ ἀπέθεσε χαμαί ἀπὸ τόν ὦμόν της, ἦμην ἀκόμη παραζαλισμένος. Διὰ τοῦτο, ἀντὶ νά αἰτιαθῶ τὴν ἀπρονοησίαν μου διὰ τό συμβάν, ἀπέδωκα αὐτό εἰς τὰς ἐργασίας τῆς μητρὸς μου.

- Μὴ δουλεύεις πιά, μάνα, τῇ εἶπον, ἐνῶ ἐκείνη μ' ἐνέδουε στεγνὰ φορέματα.
- Ἀμ' ποιὸς θὰ μᾶς θρέφῃ, παιδί μου, σάν δέν δουλεύω ἐγώ; - Ἠρώτησεν ἐκείνη στενάξασα.
 - Ἐγώ, μάνα! ἐγώ! - τῇ ἀπήντησα τότε μετὰ παιδικοῦ στόμφου.
 - Καί τό ψυχοπαίδι μας;
 - Κ' ἐκεῖνο ἐγώ!

Ἡ μήτηρ ἐμειδίασεν ἀκουσίως, διὰ τὴν ἐπιβλητικὴν στάσιν, ἣν ἔλαβον προφέρων τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην. Ἐπειτα διέκοψε τὴν ὁμιλίαν ἐπειποῦσα·

- Ἀμ' θρέψε δὰ πρῶτα τόν ἑαυτό σου καί ὕστερα βλέπουμε.

Δέν παρῆλθε πολὺς καιρὸς καί ἀπηρχόμην εἰς τὰ ξένα.

Ἡ μήτηρ βεβαίως οὐδ' ἐσημείωσε κἂν τὴν ὑπόσχεσιν ἐκείνην. Ἐγὼ ὅμως ἐνθυμούμην πάντοτε, ὅτι ἡ αὐταπάρνησίς της μοί ἐχάρισε διὰ δευτέραν φοράν τὴν ζωὴν, τὴν ὁποῖαν τῇ ὤφειλον. Διὰ τοῦτο εἶχον τὴν ὑπόσχεσιν ἐκείνην ἐπὶ τῆς καρδίας μου, καί ὅσον ἐμεγάλωνα, τόσῳ σπουδαιότερον ἐνόμιζα τόν ἑαυτόν μου ὑποχρεωμένον πρὸς ἐκπλήρωσίν της.

- Μὴ κλαίγῃς μητέρα, τῇ εἶπον ἀναχωρῶν. Ἐγὼ πηγαίνω πιά νά κάμω παράδες. Ἐννοία σου! Ἀπὸ τώρα καί νά πάγῃ θὰ σέ θρέφω καί σένα καί το παραπαῖδί σου. Ἀλλά, ἀκούεις; Δέν θέλω πιά νά δουλεύῃς!

Δέν ἤξευρον ἀκόμη ὅτι δεκαετὲς παιδίον ὄχι τὴν μητέρα, ἀλλ' οὐδέ τόν ἑαυτόν του δέν δύναται νά θρέψῃ. Καί δὲν ἐφантаζόμην, ὅποῖαι φοβεραὶ περιπέτειαι μέ περιέμενον καί πόσας πικρίας ἔμελλον ἀκόμη νά ποτίσω τὴν μητέρα μου διὰ τῆς ξενιτείας ἐκείνης, δι' ἧς ἤλπιζον νά τὴν ἀνακουφίσω.

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὄχι μόνον βοήθειαν, ἀλλ' οὐδέ μίαν ἐπιστολὴν κατῴρθωσα νά τῇ στείλῃ. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη παρεμόνευεν εἰς τοὺς δρόμους, ἐρωτῶσα τοὺς διαβάτας μή μέ εἶδον πουθενά.

Πότε τῇ ἔλεγον, ὅτι ἐδυστύχησα ἐν Κωνσταντινουπόλει καί ἐτούρκευσα. -

Νά φάνε τή γλῶσσά τους πού τῷβγαλαν! - ἀπεκρίνετο ἡ μήτηρ μου. Αὐτός πού λένε, δέν μπορεῖ νά ἦτον τό παιδί μου! - Ἀλλά μετ' ὀλίγον ἐκλείετο περίτρομος εἰς τό εἰκονοστάσιόν μας, καί προσηύχετο δακρυρροοῦσα πρὸς τόν Θεόν, διά νά μέ φωτίσῃ νά ἐπανέλθω εἰς τήν πίστην τῶν πατέρων μου.

Πότε τῇ ἔλεγον, ὅτι ἐναυάγησα εἰς τὰς ἀκτάς τῆς Κύπρου, καί ἐπαιτῶ ρακένδυτος εἰς τοὺς δρόμους.

- Φωτιά νά τοὺς κάψῃ, ἀπεκρίνετο ἐκείνη. Τό λέν ἀπὸ τῆ ζούλια τους. Τό παιδί μου θενᾶκανε κατάστασι⁸ καί πά' στον Ἅγιο Τάφο.

Ἀλλά μετ' ὀλίγον ἐξήρχετο εἰς τοὺς δρόμους, ἐξετάζουσα τοὺς διαβατικούς ἐπαίτας, καί μετέβαινεν ὅπου ἠκούετο κανεῖς "καραβοτσακισμένος" μέ τήν θλιβεράν ἐλπίδα ν' ἀνακαλύψῃ ἐν αὐτῷ τό ἴδιόν της τέκνον, μέ τήν πρόθεσιν νά δώσῃ εἰς αὐτόν τὰ στερήματά της, ὅπως τὰ εὔρω ἐγὼ εἰς τὰ ξένα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἄλλων.

Καί ὅμως, ὅσάκις ἐπρόκειτο περὶ τῆς θετῆς αὐτῆς θυγατρὸς, τὰ ἐλησμόνει ὅλα ταῦτα καί ἐφοβέριζε τοὺς ἀδελφούς μου, ὅτι ἐλθὼν ἐγὼ ἀπὸ τὰ ξένα θά τοὺς ἐντροπιάσω διά τῆς γενναιότητός μου, καί θά προικίσω καί θά ὑπανδρεύσω τήν κόρην της ἐν πομπῇ καί παρατάξει.

- "Ε; Ἀμ' τί θαρρεῖτε! Ἐμένα τό παιδί μου μέ τό ὑποσχέθηκε! Ἄς ἔχῃ τήν εὐχή μου!

Β΄. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Το σύνολο σχεδόν των μελετητών του έργου *Τό άμάρτημα τῆς μητρός μου* χαρακτηρίζει την "ψυχογραφική δύναμη" του Βιζυηνού "απαράμιλλη". Να τεκμηριώσετε την εν λόγω θέση με δύο συγκεκριμένες αναφορές στο απόσπασμα.

Μονάδες 20

2. «Αφηγηματικοί τρόποι ονομάζονται τα συστατικά στοιχεία που συναποτελούν μίαν αφήγηση. Να εντοπίστε τέσσερις αφηγηματικούς τρόπους και να δώσετε ένα παράδειγμα για κάθε περίπτωση.

Μονάδες 20

3. Να σχολιάσετε το ρόλο της αναδρομικής αφήγησης : « Ήτο η εποχή...βλέπουμε.»

Μονάδες 20

⁸ *Θενάκανε κατάστασι*· έκανε προκοπή.

4. Για ποιους λόγους αντιδρούν τα αδέρφια του Γιωργή στη δεύτερη υιοθεσία; Ποια είναι η άποψη του Γιωργή ;

Μονάδες 20

5. Το ποίημα "*Μισσεμός*" που ακολουθεί είναι του Ιωάννη Πολέμη. Να σχολιάσετε τα λόγια της μητέρας και να διαπιστώσετε ομοιότητες με τα λόγια και τη συμπεριφορά της μάνας του Βιζυηνού κατά την απουσία του.

Ιωάννη Πολέμη, *Μισσεμός*

Μισσεύεις για την ξενιτειά και μένω μοναχή μου·
σύρε, παιδί μου, στο καλό και σύρε στην εύχή μου ...

Τριανταφυλλένια ή στράτα σου, κρινοσπαρμένοι οι δρόμοι,
για χάρι σου ν' άνθοβολοῦν και τά λιθάρι' ακόμη· τά
δάκρυά μου νά γενοῦν διαμάντια σ' ὅ,τι ἀγγίσης, και τό
ποτήρι τῆς χαρᾶς ποτέ νά μή στραγγίσης· νά πίνης και νά
ξεδιψᾷς και νά 'ναι αὐτό γεμάτο

σάν νά 'ν' ἡ βρύση ἀπό ψηλά κι αὐτό νά 'ν' ἀπό
κάτω. Ἐκεῖ, παιδί μου, πού θά πᾶς, στά μακρινά τά
ξένα, δίχτυα πολλά κι ὀξόβεργες θά στήσουνε γιά
σένα ἡ ἐλπίδα μέ τούς πόθους τῆς, τό βίός μέ τά
παλάτια κ' ἡ ξεγελάστρα ἡ ὁμορφιά μέ τά γλυκά τῆς
μάτια. Ἡ ἐλπίδα ἡ ἀχαλίνωτη ξεχνᾷ τά περασμένα,
και θά ξεχάσης κάποτε μαζί μ' αὐτά και μένα·

τό βίός μεσ' στά παλάτια του τήν περηφάνεια κρύβει
και θά ντραπήσ γιά τό φτωχό τό πατρικό καλύβι.
Παιδί μου, ἂν τή μητέρα σου πάψης νά τήν θυμᾶσαι,
μέ δίχως βαρυγκόμησι συχωρεμένος νά 'σαι·

κι ἂν τό φτωχό καλύβι μας ντροπή σοῦ φέρνει, ὡς
τόσο, και πάλι θά 'μαι πρόθυμη συχώρεσι νά δώσω.

Μ' ἂν τήν Πατρίδα ἀπαρνηθῆς, πού τήν λατρεύομ' ὅλοι,
νά 'ν' ἡ ζωή σου, ὅπου κι ἂν πᾶς, ἀγκάθια και τριβόλοι.

Μονάδες 20

-
1. *μισσεμός*· ξενιτεμός.
 2. *μισσεύω*· απομακρύνομαι ἀπό τήν πατρίδα μου, ξενιτεύομαι.
 3. *τριβόλοι*· ζιζάνια των αγρών.

**Μπουρδάκου Ιωάννα
ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ**

ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Περικλέους Σταύρου 31

34100 Χαλκίδα

Τ: 2221-300524 & 6937016375

F: 2221-300524

@: chalkida@diakrotima.gr

W: www.diakrotima.gr

Υποδείξεις - Απαντήσεις

1. Η ψυχογραφική δεινότητα του Βίβρινου διαφαίνεται από την επιθυμία του να διευδύσει στα άδυτα της ανθρώπινης ψυχής.

Γ.Χ. Γιωργής: Ενοχές για τον γόνο που προκάλεσε στη μητέρα με την μακροχρόνη απουσία του. (και δεν ελπιαζόμην...)

Μητέρα: Ανησυχία - απεργησις λόγω της μακράς παραμονής του γιού της στην ξενιτιά. (Επί πολλα έτη...)

2. Α. Έκθεση → «Από της στιχουργίας... εδικός του».

Β. Διάλογος → «Μη δουλεύεις... κ'έκείνο εγώ».

Γ. Περιγραφή → «Διότι η κόρη... αγνώριζαν».

Δ. Σχόλιο → «Δεν ήξευρον ακοίμ... ανακουρίσω».

3. Είναι μια ανάδρομη αφήγηση που κύριο ρόλο έχει την οικονομία της αφήγησης καθώς γδερνώνεται με αυτήν αρμονικά ένα χάσμα πολλών ετών. (Ο υποψήφιος πρέπει να την αναλύσει περιληπτικά).

4. Τα αδέρφια του Γιωργή αντιδρούν λόγω των δεδομένων υποχρεώσεων τους να προικίσουν τη νέα αδερφή. Ο Γιωργής τους δικαιολογεί.

ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Περικλέους Σταύρου 31

34100 Χαλκίδα

T: 2221-300524 & 6937016375

F: 2221-300524

@: chalkida@diakrotima.gr

W: www.diakrotima.gr

5. Η μάνα αποχαιρετώντας το γιό της που ξενιτεύεται :
- Εύχεται να πετύχει στη ζωή του και να πραγματοποιήσει τις επιθυμίες του.
 - Εκφράζει τους λόγους της καθώς πιστεύει ότι η ξενιτιά θα τον αποβαρύνει απ' την οικογένεια.
 - Δηλώνει πρόθυμη να του συγχωρήσει τα πάντα εκτός από την άρνηση της πατρίδας του.
 - Στο τελευταίο δίδυχο η κατάρη παίρνει τη θεία της ευχής.
 - Με την αντίθεση αυτή τονίζεται η σημασία της καταγωγής και της διατήρησης της εθνικής συνείδησης για τη ζωή κάθε ανθρώπου.